

Universitätsbibliothek Paderborn

Mirabilis Vita Venerabilis Virginis Marinæ De Escobar Vallisoletanæ

Deprompta ex ijs, quæ ipsamet jussu Patrum suorum Spiritualium
consignavit

Secvnda Pars Mirabilis Vitæ Venerabilis Virginis Marinæ De Escobar

Puente, Luis de la

Pragæ, 1688

Caput XXIII. Visitatur à Sancto Apostolo Petro.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38666

stasim, disparente mihi Sancto. Rever-
sa sum deinde ad me, finitâ visione, ve-
hementer fui mirata opera magni D'EI
& Domini nostri; gratias illi egî, quas

potui, pro eo, quod est in semetiplo,
quodque est erga suas pauperes crea-
turas. Benedictus sit in æternum.
Amen.

CAPUT XXIII.

Visitatur à Sancto Apostolo Petro.

*Am alias fuit facta mentio
gratiarum, quas hac Virgo
obtinuit à Principe Aposto-
lorum sancto Petro. Hanc
visitationem reservavi pro
argumento, quod modò pro-
sequor: insignissimum nōmque est beneficium,
quod illi Deus, per magnum istum suum Apo-
stolum contulit, qui cùm sit universalis Pater
totius Ecclesie, specialissimam quoque gerit cu-
ram quarundam animarum, in quibus majus
Ecclesie sancte situm est momentum. De eo sic
ipsa loquitur, post descriptas alias à Deo ac-
ceptas gratias.*

Paulò post præfatas à Deo has meæ
pauperi animæ gratias, dum manè in actu-
ali Divinæ Majestatis versarer præsentia,
conspexi beatum Apostolum sanctum Pe-
trum, cuius ego tunc nullatenus memine-
ram. Et quia rarissimè hunc Sanctum vidi,
mirabilis mihi hac visio accidit. Recurri
meo more ad Deum cum magno affectu,
petij ab ipso lumen, ut scirem, quæ esset
Divina illius voluntas in eo, quod mihi ibi
repræsentabatur. Sanctus expectavit,
dum orarem Deum, ac deinde advertens,
me adhuc aliquantum esse turbatam, mihi
dixit: Nè timeas Anima, ego enim sum,
quem vidisti, & venio ad te nomine Dei,
ut exequar, quod mihi Ejusdem Majestas
mandavit. Elevavit postea manum, ac si
vellet, ut viderem, quod in ea ferebat, &
vidi, quod haberet grandem clavim aure-
am, ac splendidissimam. Demisit Sanctus
manum, deindeque illam aliquantò pôst
secundo, & tertio elevavit, monstrando
mihi eandem clavim. Mirabar, videndo
hoc mysterium, atque tum cogitabam,
mihi à Sancto ostendi insigne proprij offi-
cij & Pontificatus: sed Sanctus mihi subi-
tò dixit: Anima, hac forma clavis, quam

vides in mea manu, est donum, quod
Deus Majestatis tibi per me dignatur mi-
ttere. Ego sum, qui tibi eam applicare de-
beo nomine Dei, & imprimere. Valde
expavì turbata novitate casus, & dixi glo-
rioso Apostolo. Benedicte Sancte, non
percipio bene, quid mihi dicas, videtur
mihi haec res magnum continere mysteri-
um: dic mihi amore Dei, cuiusmodi sit
hoc donum, & qualis virtus hujus clavis.
Expecta Anima, respondit Sanctus, & a-
more Dei noli turbari. Dicam enim tibi
fusè, quod ex me quæsivisti, & ita, ut pos-
sis intelligere, atque capias solatum ex eo,
quod Deus in te dignabit operari.

Adverte Anima, Dominus Deus Ma-
jestatis optans infinitè salutem animatum,
utque tibi gratificetur, propter tuum amo-
rem, quo ipsum prosequeris, & ea, quæ
pateris, te ex sua bonitate dignatus est as-
sumere, ut eses instrumentum, ad multos
salvandos. Ac proinde ista clavis, quam
tibi debeo applicare, est figura & symbo-
lum magnæ gratiæ & misericordie, quam
DEUS tibi vult præstare, unâque multis,
assumendo te, ut dixi, in instrumentum.
Est autem ista, ut possis animabus quo-
dammodo aperire celum, è ratione,
quod, quotiescumque magno affectu, &
ex speciali DEI inspiratione, postulaveris,
ut aliquæ animæ salventur, id DEUS Ma-
jestatis tibi sit concessurus. Ingenti me
istud nuntium afficit stupore, & revolvens
animo eventum, dixi Sancto Apostolo:
Quomodo verò hoc fieri gloriose Sancte?
si ita est, possem petere, ut salvetur totus
mundus, quod magnopere desidero, & o-
mnes animæ salvabuntur. Audi, repon-
dit Sanctus, Dominus Deus Majestatis
ibi inspirabit, pro quibus te oporteat orare,
dabitque tibi ob id magnum affectum, qui
non

non dirigetur ad omnes, neque ad universum mundum. Illis vero animabus, pro quibus hoc modo orabis, dabit Deus talen dispositionem, ac talia auxilia, ut his, & divinis vijs, quibus Deus animas ducit ad consequendam salutem, sint responsura ista privilegia, & misericordia DEI. Amplius tibi dico, multum hinc participatores, qui tibi fuerint bene addicti, & aliquid boni praestiterint. Fui certe velut attonita, cum audirem tam admiranda mysteria, & intelligerem tam singulares magni nostri DEI & Domini miserationes.

His a sancto Apostolo dictis, accessit ad me sanctus meus Angelus Custos, & strinxit me spiritualissime, acsi me teneret atque sustentaret. Tum gloriosus sanctus Petrus, quasi diffibularet thoracem, aut interularum, aperuit meum peccatum, ut propterea naturalem sentirem dolorem, impoluimusque intra illud & impressit eam mysticam clavim, deinde verò rursum perpetus occlusit, reliquo ipso, quale prius fuerat. Passa fui deliquium naturæ, & mea anima vehementer obstupuit. Nihilominus volens bene uti presenti tam bona occasione, me animavi, & interrogavi gloriosum Apostolum, possemne tunc intercedere pro amicis & notis, ut ipsis Divina Majestas praestaret eam gratiam, de qua mihi fuerat locutus. Omnino Anima, respondit Sanctus perbenevolè & amanter, omnino: opportunitas enim à te quæsita est optima, & Deus exaudiet tuam orationem. Responsum Sancti mihi grande attulit solatium, & statim petij à Deo illam misericordiam pro ijs, quæ meæ erant, seu sociæ domesticæ, seu amicæ, præfertim pro Monialibus, etiamque meis Confessariis.

Quo facto, & cum Sanctus jam vellet abire, rogavi illum, ut mihi amore Dei impertiretur aliquam eleemosynam: atque ipse imponendo manum in suum finum, & eximendo tres splendidos aureos numeros, accessit, & impoluuit illos in meam manum. Nolebam eos habere, quod me tanto dono judicarem indignam: sed Sanctus mandavit, ut ipsos acciperem, te-

plens me solatio, dicendo mihi, quod sint symbolum charitatis. Tum sanctus meus Angelus Custos ad me accedens eodem nummos accepit, & arcando modo, quem nescio explicare, posuit intra meam animam, eo loco, quo manere debebant.

Antequam mihi gloriosus sanctus Petrus valedixit, intuitus meos Dominos Angelos, qui mecum morantur, ipsis diligenter ad verba Sancti attendentibus, ita loqui est exorsus: Sancti Angeli Dei Domini nostri, Divina Majestas vobis praecipit ac injungit, ut istam creaturam deinceps diligentius atque accuratius custodiatis ac protegatis: nam diabolus in rabiem actus, & invidia corruptus, conabitur adversum illam moliri, quæcumque poterit, ut eam privet vitam. Ego his verbis auditis fui naturaliter modicum turbata: verum sanctus Apostolus, id in me notans, aspexit me amantissime, dixique mihi: Noli timere Anima, quia Dominus est defensor vitæ tuæ, & nemo te poterit attinere, aut auferre ullum filum tuæ vestis, vel capillum capitum: omnium enim numerum ille habet perspectum. Scias quoque, Dominum Deum nostrum mandauisse Angelis suis, ut ipsis servos, verè illum amantes, portent in palmis manuum suarum, nè fortè pedes eorum cespitent. Vult tamen Divina Majestas, ut dum vivitor in carne mortali, insistatur regulis sanctæ prudentiae, observatis periculis, isisque sanctæ & virtuosæ vitatis, cum resignatione in Divinam voluntatem: atque sic te oportet intelligere mysterium, quod vivisti ac audivisti. Mei Domini Angeli responderunt, se speciali curâ obsecuturos mandato Dei. Et beatus Sanctus à me discedens, mihi dixit: vale, & quiesce in tuo Deo; atque abivit cum multis Angelis.

Ego sum mirata opera Dei, qui sit benedictus in æternum.

Amen.

CAPUT